

DPS

DEMOKRATSKA PARTIJA
SOCIJALISTA CRNE GORE

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku

gđinu Ivanu Brajoviću

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	10.12	20 18	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-2/18-292		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

POSLANIČKI KLUB

81000 Podgorica
Bulevar Sv. Petra Cetinjskog 10

tel: 020/ 242 161

faks: 020/ 247 572

e-mail: klub.dps@skupština.me

Broj: _____

Datum, _____

Na osnovu člana 187 i 188 Poslovnika Skupštine Crne Gore, Ministru prosvjete, Damiru Šehoviću, postavljam sljedeće

POSLANIČKO PITANJE:

SVJETSKA ZDRAVSTVENA ORGANIZACIJA JE PROBLEM VRŠNJAČKOG NASILJA UVRSTILA U ISTAKNUTI JAVNOZDRAVSTVENI PROBLEM, KOJI UGROŽAVA I FIZIČKO I MENTALNO ZDRAVLJE DJECE.

POSEBNO OTEŽAVAJUĆA OKOLNOST JE TO ŠTO SE TA VRSTA NASILJA ČESTO DEŠAVA U ŠKOLI, U OKRUŽENJU KOJE SE NE MOŽE ZAobići, A KOJE BI ZA SVAKO DIJETE TREBALO DA PREDSTAVLJA BEZBIJEDNU SREDINU U KOJOJ JE MOGUĆE RAZVITI SOPSTVENE POTENCIJALE. IZ TOG RAZLOGA INTERESUJE ME ŠTA JE MINISTARSTVO PROSVJETE PREDUZELO U CILJU SMANJENJA PROBLEMA VRŠNJAČKOG NASILJA U ŠKOLAMA I KOJE ĆE AKTIVNOSTI TIM POVODOM PREDUZETI U NAREDNOM PERIODU?

OBRAZLOŽENJE:

PROBLEM NASILJA MEĐU VRŠNJACIMA, JEDAN JE OD VELIKIH PROBLEMA KOJI POSLJEDNJIH GODINA POKAZUJE TENDENCIJU RASTA.

PROBLEM JE UTOLIKO VEĆI U SLUČAJU KAD DJECA STEKNU NAVIKU DA NA NEADEKVATAN NAČIN STUPAJU U INTERAKCIJU SA SVOJIM VRŠNJACIMA, ŠTO MOŽE PREDSTAVLJATI OBRAZAC KOJI ĆE PRIMJENJIVATI I U ODRASLOM DOBU, KROZ EKSTREMNO OZBILJNE FORME DRUŠTVENO NEPRIHVATLJIVOG PONAŠANJA.

PREMA ISTRAŽIVANJU IZ 2011.g. (četiri škole), SPROVEDENOM NA OGRANIČENOM UZORKU, 28% DJECE U NAŠIM ŠKOLAMA NIJE ISKUSILO NIKAKVO NASILJE.

MEĐUTIM, 69% JE IZJAVILO DA U ŠKOLI POSTOJI NASILJE, DOK 48% TRPI NASILJE DVA DO TRI PUTA MJESEČNO I ČEŠĆE. OKO 25% DJECE JE IZJAVILO DA JE PASIVNO POSMATRALO NASILJE, 37% JE POKUŠALO DA SPRIJEČI NASILJE, DOK JE 38% DJECE IZJAVILO DA SU SE I SAMA PONAŠALA NASILNO (rugaње, zadirkivanje, lažne glasine).

OVI PODACI GOVORE O ČESTOJ IZLOŽENOSTI NEKOM OD OBLIKA VRŠNJAČKOG NASILJA, ŠTO KOD ŽRTVE MOŽE IZAZVATI PSIHOLOŠKE EFEKATE KAO ŠTO SU DEPRESIJA, ANKSIOZNOST, GUBITAK SAMOPOŠTOVANJA, ASOCIJALNO PONAŠANJE.

POTENCIJALNA ŽRTVA JE NAJČEŠĆE PLAŠLJIVO, TIHO I POVUČENO DIJETE, KOJE JE OMILJENA META ONIH KOJI VOLE DA SVOJU SNAGU DEMONSTRIRAJU NA DRUGIMA, BILO FIZIČKU ILI PSIHIČKU.

DJECA ŽRTVE POSTEPENO POSTAJU POVUČENA, PLAŠLJIVA, PROMJENLJIVOG RASPOLOŽENJA, OSJEĆAJU SE LOŠE, LOŠE SPAVAJU... ZBOG OPTEREĆENJA ČESTO POPUSTE U ŠKOLI,

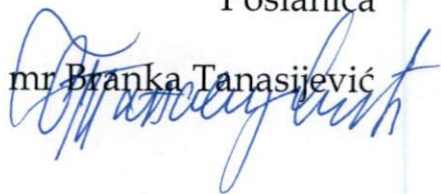
ILI NE ŽELE DA IDU U ŠKOLU, OPADA IM KONCENTRACIJA, SPOSOBNOST I ZAINTERESOVANOST ZA UČANJE.

VRŠNJAČKO NASILJE JE POSEBNO OPASNO JER SE ČESTO KRIJE IZ RAZLOGA ŠTO VELIKI BROJ DJECE KOJA TRPE NASILJE MISLE DA IM SE TO DEŠAVA ZATO ŠTO SE U ODREĐENOJ SITUACIJI NIJESU PONAŠALA KAKO TREBA, ILI ZATO ŠTO JE NEKA NJIHOVA OSOBINA NEPRIHVATLJIVA.

KADA SE NASILJE DESI, SITUACIJU JE NAJBOLJE POKUŠATI RIJEŠITI NA NENASILAN NAČIN - RAZGOVOROM SA RODITELJIMA NASILNIKA, NASTAVNICIMA, PSIHOLOGOM ILI PEDAGOGOM. TO JE PRILIKA DA SE PROBLEM PREVAZIĐE I DA SE UTIČE NA TO DA SE SITUACIJA VIŠE NE PONOVI. U SVAKOM SLUČAJU, SARADNJA PORODICE I ŠKOLE JE NEOPHODNA. MEĐUTIM, UKOLIKO SE NASILJE I DALJE NASTAVI, ONDA JE POTREBNO SLUČAJ PRIJAVITI NADLEŽNOJ INSTITUCIJI.

Poslanica

mr. Branka Tanasijević

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

Crna Gora

Ministarstvo prosvjete

PRIMLJENO:	14. XII	20 18	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-2/18-292/2		
VEZA:			
EPA:			
SKRAĆENICA:	PRILOG		

Broj: 020-36/2018-2

Podgorica, 11. decembar 2018. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Na osnovu člana 187 i 188 Poslovnika Skupštine Crne Gore, poslanica Branka Tanasijević je ministru prosvjete postavila sljedeće:

POSLANIČKO PITANJE:

”Svjetska zdravstvena organizacija je problem vršnjačkog nasilja uvrstila u istaknuti javnozdravstveni problem, koji ugrožava i fizičko i mentalno zdravlje djece.

Posebno otežavajuća okolnost je to što se ta vrsta nasilja često dešava u školi, u okruženju koje se ne može zaobići, a koje bi za svako dijete trebalo da predstavlja bezbijednu sredinu u kojoj je moguće razviti sopstvene potencijale. Iz tog razloga interesuje me šta je Ministarstvo prosvjete preduzelo u cilju smanjenja problema vršnjačkog nasilja u školama i koje će aktivnosti tim povodom preduzeti u narednom periodu?“

Na postavljeno poslaničko pitanje, na osnovu člana 191 Poslovnika o radu Skupštine Crne Gore, ministar prosvjete daje sljedeći:

ODGOVOR:

Nedavno sam, na jednoj konferenciji posvećenoj vršnjačkom nasilju, govorio o tome da je riječ o problemu sa kojim se susrijeću sve zemlje, ne samo regiona, već i svijeta. Tema je kompleksna i zahtijeva prije svega promjenu percepcije u vezi

s time što je zapravo nasilje, kao i razumijevanje da ono ne mora biti samo fizičko, te da je riječ o pitanju koje se tiče čitavog društva.

U tom smislu, imperativ je zajednička akcija svih nadležnih organa. Zato je Ministarstvo prosvjete, zajedno sa Upravom policije, formiralo Komisiju radi definisanja mjera za suzbijanje vandalizma, sprečavanja nasilja i zaštite imovine obrazovno-vaspitnih ustanova. Članovi Komisije su, pored navedenih resora, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Ministarstvo finansija i Zajednica opština, kao i Udruženje „Roditelji“. Komisija će, između ostalog, izraditi analizu stanja u ovoj oblasti i predložiti mjere za poboljšanje bezbjednosti. Da li će te mjere uključivati opremanje „najkritičnijih“ škola video nadzorom, aktiviranje zaštitara u školi ili neku drugu aktivnosti, ostaje da odluči Komisija, koja će u narednih mjesec i po izaći sa prijedlogom.

Odlučili smo se i na uvođenje mnogo ozbiljnije evidencije o slučajevima vršnjačkog nasilja, koja će biti osnova za djelovanje, jer će nam dati tačnu sliku škola u kojima se nasilje najčešće događa.

Osim toga, želim da podsjetim da smo u saradnji sa Kancelarijom UNICEF-a u Crnoj Gori uspješno realizovali Program „Škola bez nasilja - sigurno školsko okruženje“. Program je namijenjen učenicima, nastavnom i vannastavnom osoblju, roditeljima i cjelokupnoj zajednici s ciljem da smanji i spriječi nasilje među školskom djecom. Sproveli smo brojne obuke za kadar škola, urađena je Brošura za roditelje, osmišljen je Upitnik za procjenu vršnjačkog nasilja.

Urađeno je i Uputstvo „Podjela odgovornosti i postupanje u cilju prevencije i u slučajevima pojave nasilja - uputstvo školama“, koji je usvojio Nacionalni savjet za obrazovanje, čime je postao obavezan za primjenu u školama.

Cijeneći specifičnosti djece sa smetnjama u razvoju, u partnerstvu sa UNICEF-om, NVO i resursnim centrima izradili smo Smjernice i procedure za obezbjeđivanje sigurnog okruženja za ovu djecu. Sprovedene su obuke za timove resursnih centara.

U cilju evidentiranja nasilja u vaspitno-obrazovnim ustanovama, Zavod za školstvo prikuplja podatke o broju takvih slučajeva i preduzetim profesionalnim mjerama.

U saradnji sa Udruženjem „Roditelji“ i „Juventasom“ sprovedeno je istraživanje u vezi s vršnjačkim nasiljem, a nedavno su predstavljeni preliminarni podaci. Oni su pokazali da se preko 90% djece osjeća sigurno u školi, što je ohrabrujući podatak. Takođe, podatak da je svako peto dijete imalo neki vid konflikta, uglavnom verbalnog, jeste i dalje zabrinjavajući, ali je znantno bolji u odnosu na podatak dobijen iz sličnog istraživanja iz 2006. godine, koje je tada

pokazalo da se čak svako drugo dijete suočavalo s vršnjačkim nasiljem. No, istraživanje je pokazalo da ovaj problem i dalje zahtijeva našu punu pažnju.

Realizovane su radionice „Nasilje i mladi“, koje su bile usmjerene na prepoznavanje svih formi nasilja, izradu školskih projekata i izbor 5 najboljih čija se implementacija priprema u srednjim školama na teritoriji Cetinja, Podgorice, Nikšića i Pljevalja.

Na kraju, očekujem da Komisija za suzbijanje vandalizma prije svega predloži konkretna rješenja, nakon čega ćemo preduzeti korake. Izlaganje bih završio konstatacijom, koju sam nedavno iznio, da ubjedljivo najveći dio nas ne uči nikad dijete da bude agresivno, nepristojno, da udara, vrijeđa i šikanira. Ipak, često se sriječemo s takvim slučajevima. Zašto? Zato što, naravno, djeca ne slušaju što pričamo, koliko gledaju što radimo. Ona su uvijek naš odraz. Ne samo roditelja, već čitavog društva.

Dakle, obrazovni sistem vrlo malo može sam da učini. Ako imate konflikt koji potiče od samih porodica, koji samo eskalira u školi, a roditelji odbijaju da dođu u školu na razgovor ili da intervenišu i preuzmu svoj dio odgovornosti; ako centri za socijalni rad ne djeluju u skladu sa svojim ovlašćenjima odmah po prijavi nasilja; ako npr. policija nije na visini zadatka; ako kao društvo u cjelini ne prepoznajemo ovo kao važan izazov koji se tiče svih nas; onda ne možemo izaći kao pobjednici iz ove priče. Zato očekujem da borbu protiv vršnjačkog nasilja nastavimo zajednički i beskompromisno.

Važno je na kraju da naglasim da neću dozvoliti da bilo ko u obrazovnim institucijama okreće glavu od bilo kog vida nasilja. I ovo ne govorim deklarativno, već vrlo promišljeno i odgovorno, te ćemo nastaviti, sada još beskompromisnu borbu s problemom zvanim vršnjačko nasilje.

